

EQUISETUM ARVENSE L.

(ontv. 3 dec. 1956)

Er behoeft nauwelijks aan herinnerd te worden dat Equisetum arvense L. in het voorjaar vruchtbare stengels pleegt te ontwikkelen en dat de onvruchtbare stengels, die er heel anders uitzien, pas daarna boven de grond komen, om tot in de herfst groen te blijven. Een enkele maal geschiedt het, dat in de nazomer op nieuw vruchtbare stengels uit de wortelstok ontspringen. Het voorkomen daarvan werd o.a. tijdens de Unio Schiermonnikoog (op 24 aug. 1956) nog eens vastgesteld. Dit op zich zelf zou geen mededeling in ons correspondentieblad wettigen. Merkwaardig genoeg om daarin kort vastgelegd te worden scheen ons echter de volgende ervaring.

Op 18 sept. 1955 werd aan een wegberm, vlak buiten de bebouwde kom van Leiden, een vegetatie van sporendragende exemplaren waargenomen. Het verzamelde materiaal toont vruchtbare en onvruchtbare stengels aan één wortelstok. De groeiplaats bevatte ca. tien sporenaren op een oppervlak van enige vierkante meters, terwijl de berm over tientallen meters met onvruchtbare stengels was bezet.

Ongeveer een jaar later (15 aug. 1956) stonden er, nauwkeurig op dezelfde plaats, wederom een viertal sporendragende stengels boven de grond. Wij laten in het midden of men hier te maken heeft met een eigenaardigheid van één, erfelijk samenhangende, groep planten, dan wel of de bodem ter plaatse bijzonder gunstig is voor een tweede ontwikkeling van vruchtbare stengels. Vanzelfsprekend zal de vindplaats in 1957 in het oog gehouden worden. Intussen zij het verzoek tot de floristen gericht om hun eigen ervaringen in deze mee te delen en om er, voorzover dit tot dusver nog niet mocht zijn geschied, op te letten of ook in hun omgeving het verschijnsel van een tweede „bloei” van Equisetum arvense L. aan bepaalde standplaatsen gebonden schijnt te zijn.

S. E. de Jongh.